OSB-İMES
işçi bülteni
İşçi Bülteni Özel Sayı 621
ARALIK 2010

İNSANCA YAŞAMAYA YETEN, VERGİDEN MUAF, ASGARİ ÜCRET İÇİN,

Asgari ücrete yapılacak zamlar kısa bir süre sonra belirlenecek. Asgari ücrete yapılacak zam a bağlı olarak tüm işyerlerinde yapılacak ücret zamları da belirlenecek. Çünkü asgari ücret milyonlarca işçiyi ve ailesini ilgilendirmekle birlikte tüm işçi sınıfını kesen bir yanı da var. Yıllardır yapılan uygulamalar gösteriyor ki işyerlerimizde yapılacak zam oranlarını yeni asgari ücretin düzeyi belirleyecek. Bu açıdan baktığımızda iyi bir zam oranı için hayal kurmaya hiç gerek yok. Geçtiğimiz yılarda, bizimle dalga geçercesine yapılan artışlarla bu yıl yapılacak artışlar arasında ciddi bir fark olmayacak. Her yıl yapılan ve neredeyse aylara yapılan görüşmelerin ardından genelde ortaya çıkan rakamlar %4 ila 5 gibi rakamlar oluyor. Bu yılda sermaye iktidarı yine tüm kurumlarıyla elbirliği içinde biz işçi sınıfı ve emekçilere sefalet ücretini dayatacaktır. Yılardır oynanan oyunu bir kez daha sergileyerek sözde görüşmeler gerçekleştirecekler. Sendika ağalarının da dahil olduğu bu göstermelik görüşmeler aslında göz boyamaya yöneliktir. Asgari ücrete yapılacak artış ise her halükarda sermaye sınıfının sefil çıkarları doğrultusunda belirlenecektir. Çünkü asgari ücretin belirlendiği masada işçi sınıfı yok. Semeye temsilcileri ve onun uşakları var. İşçi temsilcileri diye satılmış sendika ağalarının asgari ücret tespit komisyonu görüşmelerine yer almaları ise sergilenen oyunun bir parçasıdır. Bu oyun her yıl aynı aktörlerle oynanmaya devam ediyor. Yılardır kanımızı bir vampir gibi emen sermaye sınıfından

ve onun uşaklarından işçi sınıfının lehine bir kararın çıkması tabi ki mümkün değil. Unutmamak gerekir ki bu iş sermayenin insafına kaldıkça bizler sefalet ücretine mahkum kalarak hep aynı sonuçla karşılaşmaya devam edeceğiz.

Peki, bu duruma bizler ne kadar katlanacağız. Açlık sınırının 1●●● TL'yi, yoksulluk sınırının 25●● TL'yi aştığı bir ülkede mahkûm edildiğimiz sefalet koşullarına daha ne kadar göz yumacağız. Temel tüketim maddelerine zam üstüne zam yapılırken bizim ücretlerimiz yerinde sayıyor. En kötü evlerin kiraları dahi 4●●-5●● lira iken bizim aldığımız ücretler ancak bir ev kirasını ödeyecek düzeyde. Bizim emeğimizle, yaratığımız değerlerle sermaye sınıfı ve onun uşakları sefahat içerisinde yaşarken bizim payımıza ise yoksulluk ve sefalet düşüyor. Daha öncesinde krizleri bahane ediyor, bizleri fedakârlığa çağırıp kemerlerimizi sıkmamızı istiyorlardı. Peki ya şimdi? Patronlar kar oranlarının yükseldiğini, ülke ekonomisinde büyüme olduğunu söylüyorlar. Ama bu büyüme bizim ücretlerimize hiç yansımıyor. Tersine ücretlerimiz yıldan yıla eriyor. Bugün geçerli olan asgari ücret 576,57 liradır. Bu ücret ile dört kişilik bir aile sadece bir hafta 'insan onuruna yaraşır' bir biçimde geçinebilme imkanına sahiptir. Asgari ücretle çalışan milyonlarca işçi düşünüldüğünde bugün Türkiye'de emekçilerin büyük bir çoğunluğu açlık sınırının, neredeyse tamamı yoksulluk sınırının altında bir ücret almaktadır.

Bunun karşısında durmak buna isyan etmek haktır. Şimdi işçi sınıfına düşen görev bu oyunu bozarak insanca yaşayacak bir ücret için mücadele bayrağını yükseltmektir. Unutmayalım ki insanca yaşanacak bir ücret ancak bizim mücadelemizle mümkün olur.

Asgari ücret oranını belirleyen işçilerin mücadelesinin ta kendisidir!

Ücret de dahil olmak üzere tüm haklarımızın düzeyini belirleyen asıl olarak bizim mücadelemizdir. Bugün ücreti belirleyecek olan da tabandan doğru yaratacağımız örgütlülük ve mücadelemizin gücü olacaktır. Hepimiz biliyoruz ki, koşullarımızı ancak birleşerek düzeltebiliriz. Tek ses, tek yürek, tek yumruk olursak yapabiliriz. Ya seyirci kalarak kaderimize razı olacağız yada "birleşen işçiler yenilmezler" şiarıyla hareket ederek oyunlarını bozacağız.

İşçi sınıfının tabandan oluşturulan birliği bugün için zayıf olabilir. Ancak bu değişmeyecek bir durum değildir. Öyleyse birlikte mücadele vermemizin önündeki en temel engellerden biri olan güvensizliği aşarak, birliğimizin ürünü olan taban örgütlülüklerini yaratalım. "İnsanca yaşamaya yetecek bir ücret" için mücadele bayrağını yükselterek bu doğrultuda verilen tüm çabalara güç katalım. Asgari ücretin belirlenmesi konusunda taraf olarak tutumumuzu, işyerlerimizde ücret pazarlıklarında da gösterelim. Bulunduğumuz alanlarda "sınıfa karşı sınıf" tutumuyla, örgütlülükler yaratarak sermayenin pervasızca tutumlarından hesap soralım

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz..

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek.

Kuralsız ve geleceksiz çalışma'nın yeni adı;

"ULUSAL İSTİHDAM STRATEJİSİ"

Sermaye hükümetinin sosyal güvenlik ve iş kanunlarında değişiklikler öngören paketinin içeriğini, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer açıkladı. Pakette, "Ulusal istihdam stratejisi"(UİS) başlığı altında toplanmış birçok saldırı yer alıyor.

Hedef kuralsız ve esnek bir çalışma düzeni

İşgücü piyasalarının esnekleştirilmesi, toplam işgücü içinde işgüvencesi olamayan işçi sayısının katlanmasıyla doğrudan bağlantılıdır. İş güvencesi bu yasal düzenleme ile birlikte önemli oranda ortadan kalkmaktadır. İş yasasında belirlenmiş olan esnek sözleşme türlerinin önündeki engeller temizleniyor. "Ulusal istihdam stratejisi"ne tam da bu anlayış damgasını vurmaktadır.

Sermaye hükümeti ulusal istihdam stratejisi paketi ile yeni iş yasasında kimi özel durumlarda uygulanacağı belirtilen sözleşme türlerini istisna olmaktan çıkarıp genelleştiriyor. Böylece işçi sınıfı belirli süreli sözleşme, kısa zamanlı çalışma, çağrı üzerine çalışma, evden çalışma, özel istihdam büroları aracılığı ile geçici iş ilişkisi temelinde çalışma vb. sözleşme türlerinin kıskacına alınmak isteniyor.

"Ulusal istihdam stratejisi"nde dört temel saldırı politikası öne çıkmaktadır. Bu emeğe yönelik saldırı politikalarından birincisi, işgücü piyasalarının tamamen esnekleştirilmesidir. İkincisi, esnek çalışma biçimlerinin yaygınlaşmasıdır. Üçüncüsü, sermayenin kıdem tazminatı, yıllık izin gibi yüklerden kurtarılmasıdır. Dördüncüsü, çalışma sürelerinin tümüyle belirsizleştirilmesidir.

"Ulusal istihdam stratejisi", özellikle belirli sözleşme türleri ve kıdem tazminatının kaldırılmasına dönük planları kapsamaktadır. Kapitalistlerin belirli iş sözleşmelerinden ve kıdem tazminatından duydukları rahatsızlıkların giderilmesi çerçevesinde atılacak adımlar ulusal istihdam stratejisi içinde yer almaktadır. İş yaşamına ilişkin 'katılığın' istihdam ve rekabeti olumsuz etkilememesi için gerekli önlemler bütün ayrıntıları ile aynı pakette sıralanmaktadır.

Bundan önce de yasal düzenlemelerin varlığına rağmen kapitalistler kuralsız ve güvencesiz olarak işçi çalıştırıyorlardı. Kapitalistler açısından yeni olan işçileri kuralsız ve güvencesiz olarak yoğun sömürü koşullarında, yasal kılıfına uydurarak çalıştırma şansını "Ulusal istihdam stratejisi" sayesinde yakalamış olmalarıdır. Ayrıca istihdamın esnekleştirilmesi, kıdem tazminatı yükünün azaltılması sayesinde kapitalistler için devasa yeni kar kapıları açılacaktır.

"Ulusal istihdam stratejisi" ile işçilerin gündelik yaşamları ve çalışma süreleri belirsizliğin kıskacına alınıyor. Çalışarak elde ettikleri gelirin daha da azalması hedefleniyor. İşçilerin esnek çalışma koşullarına zorlanmasının ve yaşamak için güvencesiz çalışmaya rıza göstermesinin önündeki tüm engeller ortadan kaldırılıyor.

Yalanlar ve gerçekler

Daha önceki paketlerde olduğu gibi yeni istihdam paketinde de kapitalistlerin zaten az olan yükleri daha da hafifletiliyor. Vergi ve sigorta primleri ile ilgili yeni muafiyetler sağlanıyor. Esnek -düşük ücretli, örgütsüz ve güvencesiz- istihdamın yaygınlaştırılmasının önündeki engeller temizleniyor.

200 bin yeni kadro istihdamı müjdesinin gerçeğe dönüşmesi, kapitalistlerin vergi ve sigorta primi ödemedikleri, işçilerin asgari ücretin üçte birine çalıştıkları kölelik koşullarına bağlanıyor.

Yapılan düzenleme ile Türkiye 26 bölgeye ayrılıyor. Buralarda bölgesel asgari ücret uygulamasına geçilmek isteniyor.

"UİS" saldırısını püskürtmek için…

"Ulusal istihdam stratejisi" işçi sınıfı ve emekçilere yönelik kapsamlı saldırılar içermektedir. Sendika bürokratlarının "Ulusal istihdam stratejisi"nin ideolojik ruhuna yönelik herhangi bir itirazları bulunmuyor. Sendika bürokratları işçilerin dikkatini, tıpkı SSGSS de olduğu gibi tali noktalara çekme çabası içindeler. Böylece işçi sınıfının saldırının kapsamı ve niteliğini bilince çıkarmasını engellemeye çalışıyorlar. Daha şimdiden sermaye hükümeti ile büyük oranda uyum sağlamış olan sendika bürokratları bir kez daha bu saldırı düzenlemesinin yaşam bulması için çaba göstereceklerini kanıtlamış bulunuyorlar.

"Ulusal istihdam stratejisi" saldırısının püskürtülmesi noktasında sendika bürokratlarının işçi sınıfının lehinde bir role soyunmalarını beklemek, ölüden gözyaşı beklemekle eşdeğerdir. Bu konuda işçi ve emekçiler olarak, en ufak bir hayale kapılmamalıyız. Sendika bürokratlarına tutum aldırmanın biricik yolu işçi sınıfının mücadelesidir.

"UİS"(Kuralsız ve geleceksiz çalışma) saldırısına karşı en acil görevimiz militan mücadeleyi yükseltmektir. Bu da işyerlerinde komiteler kurarak bütün işyerlerinde çalışan işçiler olarak bir araya gelirsek olur. Hep beraber birlik olup bu kanımızı emen patronlara karşı , geleceğimizi koruyalım

Türk Metal sözleşmeyi imzaladı

SATILDIK!

Arkadaşlar,

Geliyorum diyen satış gerçekleşti. Türk Metal çetesi bayram arefesinde gece yarısı satış sözleşmesine imzayı bastı. Böylelikle ihanet zincirine yeni bir halka daha ekledi. MESS-Türk Metal ortaklığıyla hazırlanan satış senaryonun son perdesi de böylelikle kapandı. Bu şer ittifakı yazdıkları senaryoyu oynayıp metal işçisinin ekmeğine kan doğradı.

Ama o kadar utanmaz, o kadar pervasızlar ki bir de satış sözleşmesini kazanım diye yutturmaya kalkıyorlar. Güya MESS'in esnek çalışmadan ikramiyelerin gasbına kadar masaya getirdiği bir dizi madde geri çektirilirken, MESS'in ücretlere binde 18'lik zam dayatması karşısında yüzde 5 TL 25 Kr zam alınmış.

Ama oyun da budur zaten. Bu oyunun senaryosu "ölümü göster sıtmaya razı et"ten başka bir şey değildir. Unutulmasın ki grup TİS kapsamında olmayan fabrikalarda dahi yüzde 20'leri bulan ücret zamları yapılmıştır.

Sonuçta MESS Türk Metal'le birlikte işçiye büyük bir kazık atmıştır. Krizin bedelini ağır biçimde ödeyen, zamsız çalışan, ücretleri eriyen metal işçisi yüzde 5'lik bir sadaka karşılığında satılmıştır.

Arkadaşlar!

Bu satış sözleşmesini imza atanlardan hesap sormak için harekete geçelim. Bunun için fabrikalardan çıkıp Türk Metal çetesinin kapısına dayanalım. Bu satış ve ihanet şebekesini dağıtalım! Unutmayalım ki, '98 yılında kapılarına dayandığımızda kaçacak delik aramışlardı.

'98'de bu çeteleri dağıtamamıştık, ancak bu kez artık sonuna kadar gitmeliyiz. İşimiz, geleceğimiz ve onurumuz için bunu yapmalıyız.

Ancak hedefimiz yalnızca bu çeteyi dağıtmak değildir. Aynı zamanda satış sözleşmesini yırtıp çöpe atmaktır.

Bunun için ise hızla komitelerimizi oluşturmalı, temsilcilerimizi belirlemeli ve insanca çalışma ve yaşam talebiyle MESS'in karşısına dikilmeliyiz.

Arkadaşlar!

Türk Metal-MESS kirli ittifakında atılan imzalar ile perde kapandı, oynadıkları ortaoyunu sona erdi. Şimdi sahneye çıkma sırası bizde!

Şimdi sahneye çıkarak kendi rolümüzü oynamalı, ihanet çetesinin oynadığı orta oyununun sahnesini dağıtmalıyız.

Bizlerle böyle dalga geçmelerine izin vermemeli, imzalanan ihanet sözleşmesini yırtmalı, ihanete imza atanlardan hesap sormalıyız.

Bunun için, Metal İşçileri Birliği olarak tüm metal işçilerini hak ve taleplerimize sahip çıkmaya, mücadelemize kaldığımız yerden devam etmeye çağırıyoruz.

Varsın, bizim adımıza toplu sözleşme masasına oturanlar attıkları ihanet imzaları ile köşelerine çekilsinler. Biz hakkımız olanı alana kadar, MESS'e ve uşaklarına karşı mücadele etmeye devam edeceğiz!

Hangi sendikaya üye olursak olalım, on binlerce metal işçisi olarak mücadele alanında tek yürek olalım. MESS'in ve satılmış uşaklarının korkularını büyütelim.

Haydi hep birlikte omuz omuza mücadeleyi yükseltelim, ihanet çetelerini dağıtalım, satış sözleşmesini yırtalım!

Metal İşçileri Birliği

Cüret ve Kararlılıkla,

Öne ÇIKALIM!

Arkadaşlar!

MESS-Türk Metal kirli ittifakı bir kez daha metal işçilerine kölelik dayatmasında bulundu. İmzaladıkları sözleşme ile metal işçilerinden çaldıklarının üzerine yattılar ve yeni hak gasplarının kapısını araladılar.

Bugün bu saldırganlığa karşı kararlı bir duruş sergilemek hayati önemdedir. Bu pervasız saldırganlığa yanıt verilemediği oranda metal işçilerinin çalışma ve yaşam koşulları bugünküyle kıyaslanamaz derecede ağırlaşacaktır. Dahası sırada ağır sosyal yıkım paketleri var. Bunun için metal toplu sözleşmeleri sınıf mücadelesinin ön cephesi durumuna gelmiştir.

Bu cepheyi düşürmeyelim!

MESS'in kölelik dayatması ile bir kez daha karşımıza çıkması da bu nedenledir. Onlar düzenleri sürsün diye bazı dayatmalarını geri çekseler de, satış sözleşmesiyle büyük kazanımlar elde ediyorlar. Çünkü bu sözleşmeyle metal işçilerinin sefalet ücretlerinde ve kölece çalışma koşullarında zerrece değişiklik yoktur.

İşte, ya bu satış sözleşmesine onay vereceğiz, onun kopyasına imza atacağız. Ya da bu satış sözleşmesini yırtmak için greve doğru kararlılıkla yürüyeceğiz. Böylelikle de ihanet çetesini ve MESS'i ezeceğiz!

Arkadaşlar!

Grev bayrağını yükseltmek için nedenimiz çok. Ancak yönetim cephesinden büyük bir kararsızlık göze çarpıyor. Yönetim greve inanmıyor. Mücadeleyi sonuna kadar götürebileceğine inanmıyor. Böyle bir mücadelenin sonucunda büyük bedeller ödemekten korkuyor. Bunun için de temkinli ve kontrollü hareket etmeye çalışıyor. "İşçiden icazet alırım" anlayışıyla topu metal işçisine atıyor.

Ancak Birleşik Metal üyeleri ile birlikte Türk Metal üyelerinin tutumunu da büyük ölçüde yönetimin göstereceği mücadele kararlılığı tayin edecek. Eğer yönetim kararlı davranır ve bu kararlılığını tok bir grev çağrısıyla birleştirebilirse metal işçileri de hızla grev bayrağının altında toplanabilir, bir ordu gibi mücadeleye atılabilirler. Zaten Birleşik Metal tabanı büyük ölçüde de mücadeleye devam kararlılığını yönetime göstermektedir. Ayrıca Türk Metal'in tuttuğu fabrikalarda da öfke dinmemiş, sadece akacak kanal aramaktadır.

Birleşik Metal yönetiminin yapması gereken bu mücadele eğilimini güçlendirmek, varolan kararlılığa kararlılık katacak tok bir mücadele iradesi gösterebilmektir. Böyle bir irade göstermeyenlerin "tabanın geriliği" bahanesi kabul edilemez. Böyle yapmayanların "mücadele ettik, ama olmadı" gerekçesi haklı görülemez. Çünkü bu bahaneleri öne süreceklerin öncelikle görevlerini yerine getirmesi gerekir. Mücadele görevleri üstlenilir, grev kararlılığı kuşanılır, yola çıkmak için hazırlanılır ve yola düşülür. Ama sonuna kadar gidilir, ama bir yere kadar! Böyle davranmak başka, daha yolun başında teslim bayrağını çekmek başka şeydir!

Eğer sağlam ve kararlı bir önderlik iradesi göstermek yerine, metal işçilerinin en geri bölüklerinin kararsızlığına ve geriliğine yaslanmaya kalkılır ve çeşitli bahanelerle Türk Metal'in satış sözleşmesine imza konulursa bunu metal işçisi affetmez. Böyle yapanların artık Türk Metal karşısında metal işçisine söyleyecek bir sözleri de olmaz. Sözlerinin inandırıcılığı da kalmaz.

Gün; cüret ve kararlılıkla öne çıkma günüdür.

İşte Metal İşçileri Birliği, bu bilinçle Birleşik Metal yönetimini mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt vermek üzere sorumluluk almaya çağırıyor. MESS'in ve sermaye sınıfının pervasız saldırganlığına karşı öne çıkmaya, mücadele barikatlarını kurmaya çağırıyor.

Metal İşçileri Birliği, tüm metal işçilerini sendika yönetimlerini sorumluluklarına sahip çıkmak üzere zorlamaya, mücadeleyi omuzlamaya çağırıyor.

Unutulmasın ki; MESS'i ve ihanet şebekesini ezmek için olduğu gibi, yalpalayan sendika yönetimelerini de ayağa kaldırmak – gerektiğinde onları aşmak- için ilk iş taban örgütlülüklerimizi kurmaktır. İnisiyatif almanın, geleceğimizi ellerimize almanın başka yolu yoktur.

Haydi öyleyse hep birlikte, cüret ve kararlılıkla öne çıkalım!

Haydi hep birlikte haklarımız ve geleceğimiz için grev bayrağını yükseltelim!

Safir Silah'ta yaşananlar...

Hikaye değil, gerçek!

İşsizliğin korkunç boyutlara vardığı, kar oranlarının ise tavan yaptığı günümüzde patronlar, kriz bahanesi ile akıl almaz çalışma koşullarını bizlere dayatıyorlar. Örgütsüzlüğümüz, bilinçsizliğimiz, duyarsızlığımız, gün geçtikçe daha da çok sindirilmemize sebep oluyor. Aşağıda anlatacağım trajikomik çalışma koşulları bir film senaryosundan ya da bir romandan alıntı değil. Hayatın tüm gerçekliği içerisinde dudulu da ki İMES sanayi sitesinde bulunan safir silah'ta yaşanıyor.

Öncelikle, atölyenin en bilindik özelliği "nakit paranın kullanılmadığı fabrika" olarak ün yapmış olmasıdır. İşe yeni giren herkese kriz sebebi ile ücretlerin 10-15 gün gecikebildiği söylenir. Halbuki içimizde 7-8 milyar alacağı olanlar bile var. Nakit paranın kullanılmadığı atölyede maaş zamanı geldiğinde, eğer şanslı isek 1000 TL karşılığı tüfek veriliyor. Bizlerde alacaklarımız karşılığı olarak aldığımız tüfek veya tüfekleri şirket tarafından ayarlanan silah dükkanlarına 800 TL ye satıyoruz. Eğer alacağımız ücret 1000 TL'den az ise 1000 TL'yi tamamlayacak farkı şirkete ödememiz isteniyor. Her satmak zorunda bırakıldığımız tüfek karşılığı ise onca emeğimizle kazandığımız ücretimizin 200'er TL'lik kısmı patronun cebine kar olarak geri dönüyor! Silah satacak bir dükkanın bulunmadığı durumlarda ise uzun çabalarımız sonucu maaş karşılığı olarak 6 ay sonra ödenmek üzere çekler ile günü kurtarmaya çalışıyoruz. Arada sırada yol parası niyetine alabildiğimiz küçük küçük miktarlardan ise müdürler ceplerine indirecek paylar çıkartıyorlar gizlice….

Bütün su dayatmaları kabul etmediğimiz zamanlarda ise ayları bulan uzunca bir gel git süreci başlıyor. Bu süreç içerisinde ise türlü türlü aşağılamalara maruz kalıyoruz. Paranızı ödeyeceğiz dendiği günde bütün işi gücü bırakıp gidiyoruz ve saatlerce bekletildikten sonra "para yok" başka bir gün gelin deniliyor. İşi bırakıp gidemediğimiz zamanlarda ise "verdiğin banka hesabında sorun var gönderdiğimiz para gitmiyor denilerek dalga geçiliyor! Bütün bu aşağılamalara karşı gelen ve hak arama mücadelesi veren bir arkadaşımız ise fabrikanın güvenlik görevlisi tarafından kurşunlandı. Neyse ki kurşun turnikenin koluna çarpıp sekerek onu yaralamaktan kurtardı.

Düşünüldüğünde insana masal gibi gelen çalışma koşulları bunlarla da sınırlı değil!

Üretimin gece gündüz vardiyalı olarak sürdüğü bu işyerinde mesai yapmamız bile isteniyor! Üstelik mesai saatleri içerisinde sadece silah üretilmesi dışında patronun Almanya daki ikinci fabrikasının, bozulan makine parçaları bile yapılıyor, İşçi sağlığı ve güvenliği ile ilgili hiçbir önlem alınmıyor, sık sık iş kazaları yaşanıyor. Önümüze konulan yemekler ise 40 yıl aç kalmış bir kimsenin bile yemeyeceği kadar kalitesiz. Genellikle yiyemeyip çöpe döktüğümüz yemekler, içerisine 1 metre yüksekliğindeki bir delikten geçerek girdiğimiz, oldukça pis, sağlıksız, basık ve alçak bir tavan arasında pişiriliyor. Hiçbir pencere ya da doğru düzgün bir havalandırmanın bile bulunmadığı tavan arasında, başımızı tavana çarpmadan yürüyebilmek için sürekli eğilmek zorunda kalıyoruz.

İMES te bulunan ilan panolarına göz attığınızda ise sürekli eleman arandığını göreceğiniz bu işyerinde birçok kimse ikinci gün işbaşı yapmıyor haklı olarak. Safir silah'ın patronu Ayhan Yalçın ise bu durum karşılığında bile bizleri suçluyor. "Ağzınızı bi sıkı tutamıyorsunuz; sizin yüzünüzden insanlar işsiz kalıyor" diyerek mensubu olduğu burjuva sınıfının ikiyüzlülükte sınır tanımayacağını dosta

düşmana bir kez daha ispatlamış oluyor. Kendisi 40 milyar liraya almış olduğu beşinci aracı ile hafta içleri Amerika'da açmaya hazırlandığı üçüncü işyerinin işlemlerini tamamlamaya giderken, tatil günleri ise has adamları ile birlikte av partilerinde gününü gün ediyor!

5 senedir kurulu bulunan safir silah kurulduğu günden bu yana değişen hiçbir şey yok. Fabrikanın patronu Ayhan Yalçın ise bizlerin içerisinde bulunduğu duyarsızlık, bilinçsizlik ve örgütsüzlükten en iyi şekilde faydalanıyor. Bugün Safir Silah'ta yaşanmakta olan şeyler bizlere karşı yapılan saldırıların sadece küçük bir bölümünü oluşturuyor. Daha büyük ölçekte ise patronlar, MESS, TİSK, TÜSİAD gibi örgütlenmeleri aracılığı ile 4-C 4-B gibi kölelik uygulamalarını ve her türlü esnek çalışma koşullarını bizlere dayatmaya çalışıyorlar.

Onlar bu saldırıları gerçekleştirme cesaretini ise hem kendi örgütlülüklerinden, hem de bizlerin örgütsüzlük ve duyarsızlığından alıyorlar. Bizler ise bu saldırıları püskürtebilmek için içimizde ki duyarsızlık cenderesini kırabilmeli ve örgütlenmeliyiz. Kazanımla sonuçlanan 4 günlük fabrika işgal eylemleri ile bizlere, örgütlü mücadelenin gücünü bir kez daha gösteren ÇEL-MER işçilerinin yolundan yürümeli. İnsanca çalışma ve yaşam koşulları uğruna mücadeleyi her daim yükseltmeliyiz.

Safir silahtan çıkartılan bir işçi

Krizin faturası Önaysan işçilerine ödetiliyor!

2007 yılından beri krizde olduğunu belirten Önaysan patronu işçilere azgınca saldırıyor. İşçilere kölece çalışma koşullarını reva gören Önaysan patronu kendi yaratıkları krizden kurtulmak için hiçbir baskıdan geri durmuyor.

Önaysan'da maaşlar zamanında ödenmiyor. Maaşlar patronun keyfine göre parça parça ödeniyor. Öyle ki 1-2 ay maaşlar hep içerde kalıyor. Kısacası iki maaşı içerde olan Önaysan işçileri diğer maaşlarını da hep eksik alıyorlar. İş kazalarının da yoğun olarak yaşandığı fabrikada, patron işçi çıkartmak yerine işçileri bezdirip kendilerinin işten ayrılmasını sağlamaya çalışıyor. Böylelikle işçiler kendileri istifa ettikleri için alacakları haklardan mahrum bırakılıyorlar.

Ayrıca maaşlara genelde zam yapılmıyor. Geçen aylarda cüzi miktarda yapılan zam ise herkese yapılmamıştı. Patronun bilerek yaptığı bu uygulama işçiler arası bölünme yaratıyor. Böylelikle işçiler birbirlerine düşmanlaştırılıyor.

Görüldüğü gibi Önaysan'da sorunlar büyük, tıpkı diğer fabrikalarda yaşanan sorunlar gibi. Patron bizim örgütsüzlüğümüzden güç alıp bu kadar pervasızca saldırıyor. Tabii Önaysan patronu kendi giderlerinden kırpacağına, sürekli bizim emeğimizden çalıyor. Son model

arabalarla fabrikaya gelmesi bunun yalnızca küçücük bir örneğidir.

Önaysan işçileri, kardeşler!

Bu kötü gidişe artık dur demenin vaktidir. Emeğimizin karşılığını almanın, kopan parmaklarımızın hesabını sormanın vaktidir. Örgütsüzlüğümüzden güç alan Önaysan patronuna haddini bildirelim. Yılgınlığa düşüp fabrikamızı terk etmeyelim, üretimden gelen gücümüzü kullanalım. Elimizden alınan haklarımızı geri almak ve daha iyi koşullarda çalışıp yaşamak için mücadele edelim.

Önaysan'dan bir işçi

Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!

İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

İşçi Bülteni Özel Sayı: 621 * Fiyatı: 25 YKr * ARALIK 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten ÖZDOĞAN *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sok. 5/3 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52 *
Baskı: Özdemir Mat. * Adres: Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İST * Tel: 0 (212) 577 54 92